

Početak

O nama

Kontakt

Izbornik

Najnovije vijesti
Aktualno
Uvodnik
Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljenišтво
Gledišta
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna
Povijest

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar
Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste korisničko ime?
Kreiraj korisnički račun

Nalazite se ovdje: Početak > Unutarnja politika > Crkveni oci u borbi s masonstvom

Uspjeh i pad Marine Lovrić Merzel
četvrtak, 06. veljača. 2014. 19:12

U Hrvatskoj se provodi obrnuta
lustracija
nedjelja, 02. veljača. 2014. 22:18

Crkveni oci u borbi s
masonstvom
utorak, 04. veljača. 2014. 23:01

Anketa

Tko u Ministarstvu financija mora podnijeti ostavku?

- Branko Šegon
 Slavko Linić
 Obojica
 Nijedan

Vidi detalje

Nedjelja, 09/02/2014 21:41:07

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju:
1082 i 1 član online

Crkveni oci u borbi s masonstvom

Objavljeno petak, 07. veljača. 2014. 00:00 |

Ne ćemo još dugo čekati vrijeme kada će prestati hvalospjevi papi Franji

Papa Ivan Pavao II., tijekom Angelusa s vjericima na Prvu korizmenu nedjelju 2002. godine drhtavim glasom govorio je kako je Sotona stvarnost koja neprestano djeluje na čovjekove putove i putove Crkve. Oni koji žele umanjiti značaj te činjenice dovode se u opasnost i na kraju se suočavaju s gorkim razočarenjem; to je pogreška s bolnim posljedicama. Papa je tako svoje riječi zaključio na neobičan način, dva puta naglašeno rekavši: „*Odlazi Sotono!*“ (Milivoj Bolobanić, *Kako prepoznati zamke ZLOGA, Detecta, Zadar, 2006., str. 26.*).

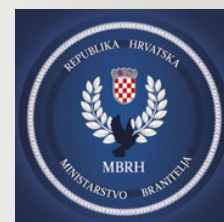

Papa Ivan Pavao II.

Tko u ime Sotone djeluje na putove čovjeka i Crkve? Sveta Stolica je vrlo rano uvidjela svezu između masonstva i sotonizma, te se žestoko odupirala „davojevem modernizmu“ toga vremena. Još je papa Klement XII. uvidio veliku opasnost masonstva i jasno ih svrstao u najveće neprijatelje svakog pozitivnog kršćanstva, a poglavito Katoličke Crkve. Smatrao ih je također odgovornim za pojavu reformacije u Europi, odnosno za osnivanje i odvajanje Anglikanske i Luteranske protestantske crkve od Katoličke Crkve. Papa Klement XII. ih je ekskomunicirao i proglasio neprijateljima kroz stoljeća, izdajući 1738. godine bulu *In Eminenti Apostolatus Specula*. Papa Benedikt XIV. 1776. godine svojom bulom *Inscrutabili* također osuđuje slobodne zidare. Sljedeći serija enciklika koje osuđuju slobodno zidarstvo: *Ecclesiam* (Pio VII., 1821.), *Quo graviora* (Leon XII., 1825.), i *Traditi* (Pio VIII., 1829.).

Papa Pio IX. u vremenu masonske ekspanzije pokušava upozoriti svijet na masonsku neimarsku religiju kojom slobodni zidari vješto manipuliraju i osvajaju Planet. Pontifikat pape Pia IX. trajao je najduže u povijesti papinstva (1846.-1878.). Ostatak će zapamćen po tome što kao Talijan, nije htio predsjedavati nacionalnoj ligi u „svetom ratu“ protiv Austrougarske Monarhije koja je vladala sjevernim dijelom poluotoka, i zbog toga je morao 1848. godine pobjeći iz Rima, pred masonskim revolucionarima *Mlada Italija*. Ostatak će još više zapamćen po vremenu agonije papinske svjetovne moći koja traje do 1870. godine, po definiciji dogme Bezgrješnog Začeca 1854. godine, te po sazivanju Prvoga vatikanskog sabora 1869.- 1870. godine. Taj Koncil donio je dvije iznimno važne odluke: dogmu o papinoj nepogrešivosti, i konstituciju *Dei Filius*, kojom se definiralo ključno vjersko pitanje devetnaestog stoljeća- odnos između vjere i razuma. Protiv masonstva papa Pio IX. izdao je nekoliko bula: *Qui pluribus* (1846.), *Multiplikes inter* (1865.), *Apostolicae Sedis* (1869.) i *Etsi multa* (1873.). Bulom *Etsi multa*, papa prvi puta proglašava masonstvo djelom Sotone. Smatrao je da je masonstvo mogao stvoriti i proširiti diljem svijeta samo vječni neprijatelj Gospodnji, Sotona, te da je stoga masonerija „dostojna kćerka Sotone“.

Najveće upozorenje svekolikom ljudskom rodu od opasnosti kraljevstva Sotone i osudu masonske sekte izrekao papa Lav (Leon) XIII. svojom enciklikom *Humanum Genus* (Ljudski rod) 20. travnja 1884. godine. Papa Lav XIII. u njoj jasno daje do znanja kako sljedbenici zla, slobodni zidari, kuju urote i žele upomo i otvoreno nauditi Crkvi. Papa otkriva narav masona koji se, poput nekoć manihejaca, skrivaju po skrovitim mjestima i donose svoje sotonske planove, dok u javnosti proglašavaju svoje milosrđe prema siromašnima i običnom puku. Papa također govori o masonima koji su izdali tajne, ili nisu poslušali zapovjedi, bili su ubijeni, a ubojstvo je vješto izbjeglo policijskoj kazni.

Papa Klement XII.

Papa Lav XIII., nadalje iznosi kako je plan masonstva Papi oduzeti svu duhovnu moć, a instituciju rimskog pontifikata izbrisati s lica zemlje. Pod pojmom izjednačavanja svih religija, pa i onih najdevijantnijih, želi se uništiti Katolička crkva. Masonstvo se uvuklo u srca pojedinih vladara, kaže Papa, tako da su ta društva i države odbacili kršćanske tradicije, brakove sklapaju i razvrgavaju kao građanske ugovore, u obrazovanje djece u takvim društvima ne smiju se uplitati nikakve religije, a kada odrastu, djeca sama odabiru religiju koja im se najviše sviđa. Sloboda umjetnosti, pornografija i strast zamijenili su mjesto s kršćanskim naučavanjem. „U nastojanju i zastrašujućem pokušaju da se ožive poganski običaji i institucije i želi da se uništi vjera i Crkva, čovjek će prepoznati neukročenu mržnju i osvetnički bijes koji je protiv Isusa Krista planuo u Sotoninom srcu“, rekao je na kraju papa Lav XIII osuđujući masonsku sektu.

Nakon što je dva stoljeća Katolička Crkva „ratovala“ protiv masonstva, a Pape izdavali brojne enciklike nužno se zapitati da li je suvremeni konformizam Crkve ustuknuo pred masonstvom? Danas, kada je Sotona preko svojih političkih i nevladinih organizacija osvojio svijet u kojem živimo, odvratio pogled javnosti od misije kršćanstva i to medijski toliko rafinirano i perfidno da to većina kršćana, ne samo da ne primjećuje, već i nije čak ni osposobljena tu činjenici shvatiti, makar i hipotetski, Crkva se više ne usuđuje imenovati glavne uzročnike sekularizacije koji su doveli do pojačanog otpada od vjere. Umjesto borbe protiv masonstva, Crkva često izabire da se povuče iz te borbe. To je također konformizam, konformizam nezamjeranja nepravdi i bezbožnoj vlasti u državama koje iz Ustava isključuju ime Božje. To škodi poslanju Crkve jer Krist je došao navijestiti blaženstvo progonjenima zbog pravедnosti, a pravédnosti nema ako se nepravdi ne suprotstavi. (Emil Čić: *Tiranija i oligarhija*, Naklada E. Čić, Zagreb, 2008., str. 135. i 136.).

Poznato je da Katolička Crkva i judeo-masonski vlastodršci pregovaraju već dulji niz godina. Sveta Stolica, svjesna opasnosti tih dogovora, rezervirala je te osjetljive razgovore isključivo za svoju ovlast. Budući je Crkvi poznato da ima posla s onima koji nose maske na licu, onima koji nikada neće odstupiti od svoje namjere da masonska ideologija postane „opća religija čovječanstva“ nije ovlastila lokalne crkvene vlasti za ikakve pregovore s masonstvom. Pored toga lakše je Svetoj Stolici razgovarati s masonskim predstavnicima na međukulturalnoj razini i o općenitim temama (o siromaštvu, borbi u obrani života, dostojanstvu ljudske osobe, opismenjavanju, očuvanju okoliša, zdravstvenoj zaštiti, globalizaciji i sl.), nego na vjerskoj i ideološkoj razini. Na tom polju dijalog s masonstvom dolazi u ozbiljne poteškoće jer masonska „duhovnost“ želi kršćansku vjeru udaljiti iz javnog života i zatvoriti u kućni prtvor.

Međutim, implementacija tih dogovora ako se dogodi na nižim razinama Katoličke Crkve, može biti krajnje pogubna jer mnogi progresivistički svećenici zahvaćeni imanentizmom i laicizmom pokleknuti će pred onima koji gaje neskrivenu mržnju prema Riječi Božjoj. Iako masoni žive u smrtnom grijehu i ne mogu nazočiti Svetim sakramentima mnogi vjernici (većina ih i ne zna za te odredbe) pristupaju masonskom bratstvu kako bi sebi osigurali karijeru u profesionalnim zanimanjima, ali čine to i neki „progresivni“ svećenici koji jako dobro znaju za te odredbe.

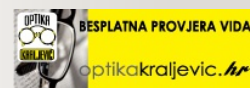

Papa Pio IX.

Nikada se ne smije smetnuti s uma da je Katolička Crkva kao izvorište Kristovog nauka još uvijek najveća prepreka masonskim eugenicima za konačnu uspostavu njihovog *Novog svjetskog poretka*. Njihova borba do svršetka svijeta biti će usredotočena na slabljenje, posmuće, zatiranje i na kraju ovladavanje Crkvom. Jer tek kada Katolička Crkva duboko posme i izgubi svaki duhovni autoritet kakav ima na cijeloj Zemlji, gospodari „života i smrti“ moći će u potpunosti ovladati cijelim planetarnim čovječanstvom, a čovjeka kao osobu svesti na granicu puke animalnosti, metafizički ga zombizirati i robotizirati. Svjetovna moć s kojom raspolaze daje im iluziju svemoći i nedodirljivosti, tako da Crkvu više niti ne doživljavaju kao dostojnog protivnika.

Stoga tu jedinu oporbu, Katoličku Crkvu, nužno je razoriti, bilo izvana ili iznutra. Smatraju da suverenost Vatikana kao jedine nesekularne i teokratske države više nije primjerena trećem mileniju i da se i tu mora nužno nešto promijeniti. Napadali su papu Ivana Pavla II. zbog njegove krutosti prema reformama navodnog duha Drugog vatikanskog sabora, jednakim žarom su se usredotočili i na papu Benedikta XVI., kao navodno dogmatičnog nazadnjaka kojemu su odriicali pravo na čuvanje vjerskih istina. Kada u svemu tome nisu uspjeli kod novog Pape, pape Franje, pribjegli su novoj taktici. Hvale ga na „sua zvona“ kako je novi Papa u mnogima probudio nadu u jedan novi početak, kako će pod njegovim vodstvom Crkva konačno ispuniti svoje poslanje navještanja Evanđelja, ostvarivanja zajedništva s Bogom i služiti siromašnima. Jasno da one druge poruke pape Franje, o abortusu, kontracepciji, homoseksualnim brakovima prešućuju, iskrivljavaju ili krivo interpretiraju. Zasiigurno da ti „hvalospjevi“ masonskih glasila ne će još dugo trajati, jer uskoro će i svakom vjerniku i nevjerniku biti jasno da je papa Franjo čvrsti čuvar Tradicije Crkve, da vjerno slijedi svoje prethodnike, samo drugačijim javnim nastupima. Tada će

A School with a View

ga vjerojatno proglasiti „licemjernim“, kao jedno je govorio, a drugo radio.

Lieber Betreuer/wir seyn in willens /durch redliche
 Verfach die von Straßburg zubefriegten vnd mit gantzer
 Macht zuoberfallen auff nächst Mittwoch nach Pitti vnd
 Modesti. Ist darumb vnser ernstliches begeren an dich / als du ons
 mit Eyde vnd Gelübde verwanbt bist/vnd zu getrewen dienstten ver-
 bunden: Du wollest auff denselbigen Tag wolgerüst / nach deinem
 vermögen/vomb vier nach Mitternachte bey Strauffenburg in dem
 Walde erscheynen (Hic ita erant literae politice) weitem beschaid da
 selbst finden würdest/nach zukommen vnd nit außbleiben / Wollen
 wir in gnaden gegen dich erkennen vñ behalt diesen vnsern Anschlag
 bey dir in hoher geheim/2c.

Prestrašno je doživljavati paklenu magmu gnjeva koju prouzročuje netrpeljivi borbeni laicizam, kao izum judeo-masonstva, protiv kršćanstva - posebice Katoličke Crkve. Od pape Pija XII. do današnjeg pape Franje traje intenzivna urota protiv Crkve. Jedni je agresivno optužuju za sva „zala svijeta“, od križarskih ratova, inkvizicije, navodne suradnje s fašističkim režimom, antisemitizma (sjetimo se samo gnusne objede predsjednika hrvatske vlade Zorana Milanovića u Hrvatskom saboru na dan Holokausta) itd., za što se Sveta Stolica pretjerano često morala ispričavati (tko se njoj ikad ispričavao zbog progona kršćana i sl.). Drugi, sekulami laicisti pak joj govore da je nazadna, da je protiv napretka i znanosti, da svojim moralom sputava i ograničava ljudsku slobodu, pa joj „dobronamjerno“ savjetuju kako bi bilo dobro da se što prije reformira, da ukine celibat, dopusti ženama ređenje za svećenike, pa čak i za biskupe, prihvati istospolne brakove, odobri razvod braka, abortuse, eutanaziju i dr.

Najveća opasnost za Crkvu je njezino moguće termitsko urušavanje, urušavanje iznutra. Nije nepoznanica da okultni i magijski vrh masonske oligarhije mnoge svoje ljude unovačuju u crkvene redove, još kao dječake ih šalju u sjemeništa. Osim toga oni vrbuju i crkveni kler unutar Crkve da im se pridruži u svojoj protubožem poslanju. Mnogi podlegnu častoljublju i slavohleplju ideologije *zlatnog teleta*, bilo iznudama, ucjenama ili u nekim slučajevima kao labilne duše i dragovoljno. Upravo ti ubačeni elementi u Crkvi u određenom, najprikladnijem momentu izazvati će skandale, pa čak i sablazan.

Judeo-masonski urotnici su tako uspjeli preko medijskog „slobodnog novinstva“, koje je isključivo pod njihovom kontrolom bilo da se radi o javnim ili privatnim kućama, izazivati besomučni plimni antikaticizam u diskreditaciji Crkve. Planetarna kampanja uperena protiv Katoličke Crkve se vodi o iskorištavanju djece, pedofiliji, rastrošnosti, financijskim skandalima i sl. Jasno da uz stvame skandale besramni medijski janjičari puno češće naljepljuju etikete, izmišljajući najraznrodnije skandale Katoličkoj Crkvi kako bi što više diskreditirali svetost Crkve. Jer ako takva zla čine crkveni oci, onda „javno mnijenje“ ne može govoriti o nekoj svetosti Katoličke Crkve, iz čega bi trebalo proizaći da je njena religija laž, da Isus Krist i nije Bog.

Dvije činjenice su znakovite u cijeloj toj pompoznoj medijskoj hajci. Istina je da je bilo seksualnih i financijskih zlodjela u Katoličkoj Crkvi (uglavnom su planski namješteni), ali zasigurno u daleko manjem postotku nego u drugim strukturama društvenog života. Nije nikakva tajna da istih skandala ima i u drugim crkvama ili vjerskim zajednicama. Pitanje svih pitanja je, zašto medijima nisu zanimljivi takvi slučajevi u drugim crkvama i religijama? Zašto ih ne zanimaju ekscesi ili zločini protestantskih pastora, pravoslavnih paroha, židovskih rabina itd.? Upravo je to dokaz kako je Katolička Crkva kao istinska apostolska Crkva ostala još jedina „smetnja“, jedini štit i jedina kočnica u stvaranju jednosvjetskog sotoninog kraljevstva – *Novog svjetskog poretka*.

Druga činjenica je ta, da se „otvorio trezor“ afera u Katoličkoj Crkvi kada je postalo sasvim razvidno da navodni duh Drugog vatikanskog sabora nije potopio Petrovu lađu, kada je postalo jasno da papa Ivan Pavao II. vodi Crkvu mimo svih očekivanja masonskih loža, ateiziranog dijela židovstva i materijalističkog mesijizma. Zato se treba vratiti na pitanje konformizma Crkve u kojoj, uz časte iznimke pojedinih crkvenih otaca, više nema rasprava o subverzivnom djelovanju masonstva na Crkvu. Da li je to produkt općeg dogovora Crkve i masonstva o „nenapadnju“, o prešutnom suživotu jednih kraj drugih? Ako je tako onda ostaje gorak okus u ustima jer masonski mediji permanentno „razapinju“ Crkvu, dok ona milosrdno trpi i šuti.

S Katoličkom Crkvom u Hrvata potpuno je ista situacija, ona kao da se boji prozboriti o toj *nemani*, kao što je masonstvo nazvao blagopokojni kardinal Alojzije Stepinac prigodom podizanja Križnog puta u Marjji Bistrici u siječnju 1940. godine. Poglavitito danas, kada je ta neman pred samim ciljem da završi đavolji proces ovladavanja cijelim Planetom, Crkva mora odlučno djelovati. Crkva se mora ugledati na blaženog Alojzija koji je još od vremena svog zaredenja za biskupa 1934. godine beskompromisno progovarao o pravoj naravi judeo-masonstva i zbog toga na sebe navukao nezapamćeni gnjev rušitelja Crkve.

Sjetimo se bar nekih njegovih izjava. Dana 17. veljače 1935. godine Stepinac izjavljuje: „*Danas je bila zaista silna navala svijeta na papinskoj proslavi i sigurno je bilo neugodno protivnicima katolicizma. Bio sam neodlučan da li da istupim ili ne i ja na govornicu, jer nije običaj da biskup govori u ovakvim zgodama. Ali živimo u iznimnim, teškim i borbenim vremenima. U strahovitog borbi sa masonerijom, sektaštvom itd., a državna vlast pod uplivom masona goni nas gdje može. Ne daju nam da se javljamo u štampi, pa sam smatrao za uputno da ovdje jasno istaknem našu odlučnu volju da se poštuju prava Katoličke crkve. Masonske Novosti, taj najodurniji masonski list, tendenciozno je po običaju iznio neke stvari u krivom svjetlu.*“

Dana 27. travnja 1935. godine Stepinac zapisuje: „*Sinoć je policija plijenila u sjemeništu bogoslovskom brošure koje izdaje UDSK. Zaplijenila je brošuru 'Tko vlada u Rusiji' i 'Židovska masonerija'. Iz ovog se očito vidi da kod nas ima vlast masonerija, odnosno Židovi, jer je masonerija samo njihovo oruđe. Hrvatski narod, a ni Jugoslavija neće imati mira dok se ne riješi ovog prokletog sjemena masonskog, koje se poput šišmiša skriva i iz busije udara na sv. Crkvu katoličku najjače uporište naroda i domovine i moralnog poretka.*“ (Ivan Mužić: *O sekti masona*, Matica hrvatska, Split, 1999., str. 123. i 125.).

Stepinac u *Dnevniku* od 5. studenog 1940. godine iznosi svoju proročku viziju: „*Pobijedi li Njemačka bit će grozan teror i propast za male narode. Pobijedi li Engleska ostat će na vlasti*“

*masoni, Židovi, prema tome nemoral, korupcija u našim zemljama. Pobjedi li SSSR onda je đavo dobio vlast nad svijetom i pakao. Dakle, kuda ćemo Gospodine nego k Tebi podići oči?"*Jasno je da koliko god se nadbiskup Stepinac borio protiv tih izopačenih ideologija, on s tim ideologijama nije nikada poistovjećivao čovjeka kao pojedinca, čovjeka bilo koje vjere, nacije ili rase, čovjeka kao jednakovrijedno Božje stvorenje. Njegova neskrivena ljubav prema svakom čovjeku bila je neupitna, apsolutna i bezuvjetna.

Crkveni oci u Hrvata moraju i u današnjem postmodernističkom svijetu slijediti putove mučenika blaženog Alojzija Stepinca. Kada Crkva u Hrvata govori o Stepinčevoj borbi protiv zlopatničkog fašističkog i komunističkog usuda, kao čedima judeo-masonstva, zašto i ne prozbori o majci tog čeda - masonstvu kao „dostojnoj kćeri Sotone“?No, jeli nam se samo čini da se gotovo cijela Crkva „sakrila“ pred tom pošasti...

(Korišteni dijelovi iz knjige *TKO ŽELI RAZORITI CRKVU*)

Mladen Lojkić

Samo registrirani korisnici mogu dodavati komentare

3 Comments

Copyright © Hrvatski Fokus. Sva prava pridržana.
Izrada: Renato Smokrović